

BIJSLUITER STANDAARD- PRODUCTCODELIJSTEN 2017

WMO EN JEUGDWET

Inclusief aanpassingen vanwege uitfasering DBC's jeugd-ggz

April 2017

3 april 2017

i-Sociaal Domein
voor gemeenten en zorgaanbieders

Inleiding

Doel van deze bijsluiter

Voor u ligt de bijsluiter van de standaardproductcodelijsten 2017 voor Wmo en Jeugdwet. De productcodelijsten voor 2017 zijn in oktober 2016 beschikbaar gesteld. In april 2017 heeft een aanpassing plaatsgevonden in de standaardproductcodelijst Jeugd met het oog op de uitfasering van DBC's en de overgang op uitvoeringsvarianten in de jeugd-ggz per 1 januari 2018.

Deze bijsluiter informeert gemeenten en zorgaanbieders over de wijze waarop de productcodelijsten gebruikt kunnen worden en bevat een toelichting op de structuur van de lijsten en een aantal belangrijke begrippen die hierin gehanteerd worden. De bijsluiter bevat geen toelichting op het beheer en verdere ontwikkeling van de productlijsten; hierover wordt u afzonderlijk geïnformeerd via de website iStandaarden.nl.

Leeswijzer

De bijsluiter bestaat uit drie hoofdstukken. In hoofdstuk 1 wordt de aanleiding van de totstandkoming van de lijsten kort beschreven. Hoofdstuk 2 bevat een toelichting op de wijze waarop de lijsten tot stand gekomen zijn. Tot slot bevat hoofdstuk 3 een beschrijving van de opbouw van de lijsten en de belangrijkste begrippen en termen die hierin worden gehanteerd.

Gebruik van de productcodelijsten

De volgende boodschappen zijn van belang bij het gebruik van de productcodelijsten:

- Een vaste basislijst met flexibiliteit in de toepassing geeft beleidsvrijheid aan gemeenten, reduceert ongewenste variatie in codes en creëert een basistaal voor doorontwikkeling van standaarden.
- In de lijst zijn producten opgenomen die een onderscheid maken op grond van de intensiteit. De betekenis van die intensiteit (hoeveel uren, dagen, etc.) dient te worden afgestemd tussen gemeenten en aanbieders.
- Het is van groot belang om duidelijke afspraken te maken tijdens de inkoopfase: gemeenten kunnen de administratieve lasten bij aanbieders en zichzelf verminderen door tijdens de inkoopgesprekken tot afspraken over het gebruik van productcodes en definities te komen en deze afspraken in inkoopcontracten te borgen.
- Het gebruik van de standaardproductcodelijsten is niet verplicht maar wordt sterk aanbevolen omdat daarmee vermijdbare administratieve lasten voorkomen worden.
- De productcodelijsten zijn opgesteld voor gebruik binnen de uitvoeringsvarianten inspanningsgericht en outputgericht. Gebruik van productcodes binnen de uitvoeringsvariant taakgericht, bijvoorbeeld ten behoeve van regieberichten of verantwoording op populatieniveau, is denkbaar maar wordt niet ondersteund.

- Transformatie en vernieuwing kan mogelijk worden versneld door het vergroten van de autonomie van aanbieders. De structuur van de productcodes biedt die ruimte omdat zij productomschrijvingen bevat die alleen op hoofdniveau producten beschrijven. Daarnaast biedt de structuur ruimte voor het gebruik van maatwerkarrangementen op cliëntniveau en trajectfinanciering.
- Tarieven en (tijds)eenheden maken geen onderdeel uit van de productcodelijsten. Die dienen duidelijk afgesproken te worden tussen gemeenten en aanbieders als onderdeel van inkoopcontracten voor de zorg (zie ook: [Standaardartikelen voor uitvoeringsvarianten](#)).
- Bij het opstellen van de standaardproductcodelijst is als uitgangspunt genomen dat het gewenste detailniveau van een productcode dat niveau is waarop een gemeente voor één aanbieder een tarief stelt. Met dit uitgangspunt kan het voorkomen dat er bij aanbieders meerdere tarieven per productcode voorkomen indien een product door meerdere gemeenten wordt ingekocht. Bij gemeenten kunnen verschillende tarieven voorkomen indien zij producten voor verschillende tarieven inkopen bij verschillende aanbieders.
- De vernieuwde standaardproductcodelijsten geven geen garantie op reductie in administratieve lasten. Een deel van de ervaren lasten zullen ook mét gebruik van de nieuwe lijst blijven bestaan. Verschillen in tarieven, inkoopafspraken en deels ook producten tussen gemeenten zullen blijven bestaan en aanbieders zullen deze verschillen administratief moeten verwerken.
- Wanneer de tussen een gemeente en aanbieder gehanteerde productcodes wijzigen, al dan niet naar aanleiding van veranderingen in de standaardproductcodelijst, wordt sterk aanbevolen om de nieuwe productcodes alleen te gebruiken voor nieuwe toewijzingen. Het omzetten van lopende toewijzingen/zorgtrajecten wordt afgeraden. Een uitgebreidere analyse en aanbeveling rond het omgaan met productcodelijstwijzigingen is te vinden in het door Zorginstituut Nederland opgestelde [protocol](#) Omgaan met productcodelijstwijzigingen

1 Waarom een standaardlijst?

Bij de uitvoering van de Wmo 2015 en Jeugdwet gebruikten ketenpartners informatiestandaarden die door Zorginstituut Nederland (hierna: ZIN) worden beheerd. Gemeenten hebben productcodes en omschrijvingen aangeleverd als aanvulling op de standaardproductcodetabellen. Meer dan 126.000 productcodes en omschrijvingen zijn aangeleverd. Het omgaan met de grote hoeveelheid verschillende productcodes heeft bij aanbieders en gemeenten geleid tot grote administratieve lasten. In 2015 hebben VNG en project iZA onderzocht welke problemen en knelpunten er speelden. In het onderzoek zijn gemeenten, aanbieders en diverse experts geraadpleegd.

De oorzaken van deze administratieve lasten zijn meervoudig:

1. In de eerste plaats zijn er die lasten die veroorzaakt worden doordat de bekostiging van de zorg en de ondersteuning tussen gemeenten van elkaar verschillen.
2. In de tweede plaats zijn er administratieve lasten die veroorzaakt worden door de verschillen in de productcodes en omschrijvingen. Dit zijn vooral de lasten die gepaard gaan met de vertaling van de primaire registratie (door hulpverleners) naar de producten in de vorm zoals die bij gemeenten gefactureerd worden.
3. Tot slot zijn er administratieve lasten die eigenlijk onnodig zijn. Dit zijn lasten die worden veroorzaakt door productcodes en omschrijvingen die nu (minimale) verschillen bevatten, maar eigenlijk refereren aan dezelfde producten.

2 Verantwoording over gekozen werkwijze

VNG en project iZA hebben in 2015 gezamenlijk besloten tot een nader onderzoek waarbij ook gebruik is gemaakt van analyses door ZIN. KPMG Plexus heeft in opdracht van de VNG gewerkt aan de opdracht om een standaardproductcodelijst op te stellen. In de opdracht is samengewerkt tussen KPMG Plexus, VNG, project iZA, diverse gemeenten, aanbieders en experts. In de opdracht is gebruik gemaakt van een data-analyse op gebruikte codes, interviews en toetsing in een tweetal klankbordgroepen. De doorontwikkeling van de productcodetabel in 2016 is opgepakt door het programma i-Sociaal Domein in samenwerking met ZIN. Door gemeenten en aanbieders aangeleverde toevoegingen zijn door experts beoordeeld in het licht van het belang van standaardisatie (Is de verwachting dat meerdere gemeenten/regio's er gebruik van gaan maken?) en transformatie (past de aanvulling binnen de ontwikkelingen binnen het sociaal domein?).

3 Inhoud en gebruik van de standaardproductcodelijst

De standaardproductcodelijsten kunt u vinden op de website iStandaarden.nl van ZIN:

- [Productcodetabel Wmo](#)
- [Productcodetabel Jeugdwet Jeugdwet](#)

De nieuwe productcodelijsten iWmo en iJw bestaat uit zeven kolommen:

- 1) Productcode: dit is een code van 5 karakters, het gebruik van deze productcode is optioneel in een iWmo- of iJw-bericht.
- 2) Omschrijving productcode: dit is de omschrijving van de productcode, behorend bij de code die genoemd is in kolom 1.
- 3) Aard mutatie: De aard van de mutatie geeft informatie over het type mutatie dat heeft plaatsgevonden, bijvoorbeeld toegevoegd, omschrijving gewijzigd of expiratiedatum ingesteld.
- 4) Reden mutatie: geeft de achtergrond (reden) van de mutatie zoals die genoemd is in de vorige kolom.
- 5) Meest recente publicatiedatum: geeft de datum waarop de mutatie is gepubliceerd.
- 6) Implementatiedatum: geeft de datum waarop de toevoeging in de software moet zijn geïmplementeerd zodat de code vanaf dat moment kan worden gebruikt in het berichtenverkeer.
- 7) Ingangsdatum geldigheidsperiode: geeft informatie over de datum die het begin van de geldigheidsperiode aangeeft.
- 8) Expiratiedatum geldigheidsperiode: dit is de datum waarop de geldigheidsperiode van de code afloopt. De expiratiedatum hoeft niet gevuld te zijn.

De geldigheidsperiode betreft de periode waar een zorg- of ondersteuningstraject die gebruik maakt van de code binnen moet vallen. Bijvoorbeeld: een code met ingangsdatum 1-1-2016 en expiratiedatum 31-12-2017 mag alleen gebruikt worden voor zorgtrajecten die zijn begonnen op of na 1-1-2016 en eindigen voor of op 31-12-2017.

De code kan wel voorkomen in (toewijzings)berichten voor 1-1-2016 of (factuur)berichten na 31-12-2017.

In het tabblad extra informatie is daarnaast aanvullende informatie over de productcodes opgenomen:

- 1) Productcategorie: Dit is een code van 2 karakters, die de productcategorie van het product omschrijft. Het is verplicht deze code te gebruiken in het iWmo- of iJw-bericht.
- 2) Omschrijving productcategorie: Dit is de omschrijving behorend bij de code die genoemd is in kolom 3.

- 3) Uitvoeringsvariant: Dit is de uitvoeringsvariant van het product: outputgericht of inspanningsgericht. De betekenis van deze begrippen wordt uitgelegd in paragraaf 3.2. Niet alle producten zijn gekoppeld aan een uitvoeringsvariant.
- 4) Bron: Dit is de herkomst van de productcode, deze kolom geeft inzicht hoe de verschillende productcodelijsten met een landelijke status zijn samengevoegd.
- 5) Dimensie hulpvorm (voor Jeugd) dit is de code die gehanteerd kan worden door aanbieders bij aanlevering van de beleidsinformatie Jeugd (aan het CBS). Dit veld is alleen gevuld als de dimensie hulpvorm eenduidig kan worden afgeleid uit de productomschrijving.
- 6) Omschrijving dimensie hulpvorm (voor Jeugd): Dit is de omschrijving die hoort bij de CBS-productcategorie code die opgenomen is in de voorgaande kolom.
- 7) NZa-declaratiecode (voor Jeugd): Dit is de evenknie van de code die gebruikt kan worden bij declaratie via het JW321-bericht. Dit geldt alleen voor de codes in categorie 52 (met uitzondering van het 'product' opt-out).
- 8) CAK-code (voor Wmo): dit is de code die kan worden gebruikt in de aanleveringen aan het CAK. Dit is alleen van toepassing voor enkele landelijk ingekochte producten rond de ondersteuning van Zintuiglijk Gehandicapten. Voor de overige producten is het aan gemeenten zelf om de juiste CAK-code te bepalen, indien over deze producten eigen bijdragen worden geheven.

We lichten de opzet van de productcategorieën en van de productcodes achtereenvolgens toe in de volgende paragrafen.

3.1. Productcategorieën

Bij de totstandkoming van de nieuwe productcodelijsten is voor de Wmo gebruikgemaakt van de productcategorieën zoals die ook worden gehanteerd in de iWmo-productcodetabel 2015. Voor de Jeugdwet zijn andere categorieën gedefinieerd dan de acht CBS-categorieën die in 2015 werden gehanteerd. Wel is er rekening mee gehouden dat de producten in de lijst kunnen worden vertaald naar de acht CBS-categorieën. De oude iJw-categorieën (31 t/m 38) kunnen nog gebruikt worden, maar het wordt afgeraden deze in te zetten bij toewijzingen onder contracten die zijn ingegaan in 2016 of later. Het is de bedoeling de oude categorieën op termijn uit te faseren.

Het invullen van de productcategorie in de iWmo- en de iJw-berichten is verplicht gesteld.

3.2. Productcodes

De productcodelijsten faciliteren verschillende bekostigingsvormen en productdefinities:

- Maatwerkarrangementen
- Productomschrijvingen die de term outputgericht bevatten
- Productomschrijvingen die de term inspanningsgericht bevatten
- Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen
- Overgangsrechten
- Jeugd-ggz
- Landelijk ingekochte producten

Maatwerkarrangementen

Er worden twee varianten van maatwerkarrangementen onderscheiden. De eerste varianten zijn die maatwerkarrangementen die kunnen worden teruggevoerd op een productcategorie, omdat de productcategorie binnen het samengestelde arrangement dominant is. Deze vallen in de standaardlijst onder de productcategorie die in het arrangement dominant is. In beginsel zijn dit outputgerichte producten, tenzij er afgerekend wordt op grond van daadwerkelijk geleverde eenheden ondersteuning. In een aantal gevallen worden tarieven voor maatwerkarrangementen binnen productcategorieën onderscheiden op grond van doelgroep waarvoor deze geleverd wordt. Deze doelgroepindeling is in de standaardlijsten losgelaten, omdat deze naar verwachting niet leidt tot verschillende tarieven per aanbieder.

De tweede variant betreft die maatwerkarrangementen waarin er geen dominante vorm van zorg of ondersteuning kan worden onderscheiden: de combinatie van zorg of ondersteuning is zeer divers of bevat bijvoorbeeld een combinatie twee verschillende productcategorieën. Of het wordt gebruikt om de gemiddelde populatie als doelgroep van een instelling te bekostigen. Voor deze arrangementen zijn binnen de productcategorieën Overige maatwerkarrangementen en Maatwerkarrangementen Jeugd enkele maatwerkarrangementen opgenomen. Dit zijn de maatwerkarrangementen zoals die op dit moment door meerdere gemeenten worden gehanteerd. Om die reden wordt er binnen deze productcategorie wel een onderscheid op basis van doelgroep gemaakt. Varianten binnen de maatwerkarrangementen kunnen worden onderscheiden met behulp van de toevoeging van de intensiteit.

Productomschrijvingen die de term outputgericht bevatten

Van een outputgericht product is sprake wanneer het tarief van het product gebaseerd is op een inschatting van de benodigde zorg of ondersteuning. Onder outputgerichte financiering vallen ook producten die op basis van resultaat worden toegewezen. De vorm en tarieven van de verschillende producten worden vastgesteld bij de inkooponderhandelingen tussen gemeenten en aanbieders. De toewijzing en facturering van zorg of ondersteuning vindt vervolgens plaats op basis van euro's of stuks. De geleverde ondersteuning wordt op basis van de vooraf ingeschatte behoefte bekostigd. Er vindt achteraf geen correctie plaats op basis van de werkelijk geleverde eenheden.

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische en reguliere variant. De specialistische variant is de variant die een hoger tarief kent, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurdere infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. Als tegenhanger van de specialistische variant kan gebruik gemaakt worden van de reguliere variant. De laatste vorm kan ook worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Productomschrijvingen die de term inspanningsgericht bevatten

In bijna alle productcategorieën zijn productomschrijvingen opgenomen waarin de term inspanningsgericht is opgenomen. Deze producten zijn bedoeld voor de vormen van zorg en ondersteuning die op grond van inspanning wordt toegewezen en afgerekend. Deze

producten worden toegewezen in tijdseenheden en worden gedeclareerd op grond van de werkelijk geleverde eenheden.

De tijdseenheden waarin ondersteuning/zorg geleverd kan worden zijn:

- Minuten
- Uren
- Dagdelen (4 uur)
- Etmalen

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische en reguliere variant. De specialistische variant is de variant die een hoger tarief kent, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurder infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. Als tegenhanger van de specialistische variant kan gebruik gemaakt worden van de reguliere variant. De laatste vorm kan ook worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen

Producten binnen de productcategorieën Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen zijn anders opgebouwd dan de producten in de andere categorieën. Gemeenten hanteren vaak een specifieke productcodelijst vanuit leveranciers die aansluit bij de te plaatsen bestellingen. Uit de data-analyse en interviews blijkt dat lang niet alle gemeenten de iWmo-berichten of de iJw-berichten op dit moment gebruiken voor de toewijzing en facturering van deze vormen van ondersteuning. Het is derhalve moeilijk om te bepalen of de huidige producten in de praktijk voldoen. Er is daarom besloten om uit te gaan van dezelfde producten die eerder in de iWmo-producttabel 2015 werden gehanteerd.

Overgangsrechten

In de aan ZIN aangeleverde productomschrijvingen komen veel beschrijvingen van voormalige AWBZ-producten terug. Voor de meeste van die producten geldt dat er in 2015 een overgangsrecht op van toepassing is. Veel van deze overgangsrechten zullen in 2015 aflopen. Derhalve zijn deze producten niet opgenomen in de productcodelijsten. Uitzondering zijn die producten waarvan het overgangsrecht ook in 2016 doorloopt. Deze producten (voornamelijk ZZP's) zijn opgenomen in de productcategorie waartoe zij behoren (o.a.: Beschermd wonen en Jeugdhulp verblijf (incl. behandeling)).

Jeugd-ggz

Voor jeugd-ggz zijn verschillende productcategorieën en productcodes opgenomen in de standaardlijsten:

- Categorie 51 (Generalistische Basis GGZ): bevat producten die zijn afgeleid van de NZa-benamingen in de volwassenen-ggz. Er is geen formele koppeling met de NZa-productdefinities. De producten in deze categorie kunnen gedeclareerd worden via de JW303.

- Categorie 52 (Specialistische GGZ): bevat producten die zijn gerelateerd aan de DBC-systematiek. De producten in deze categorie werden in sommige lokale of regionale uitzonderingssituaties gebruikt waarbij DBC's werden gefactureerd via de JW303. Meer informatie over de uitfasering van DBC's is te vinden in het [Protocol beëindiging DBC-bekostigingssystematiek jeugd-ggz en JW321-bericht](#). DBC's worden uitgefaseerd per 1 januari 2018; het gebruik van codes voor zorg na 1-1-2018 is dan ook niet meer mogelijk.
- Categorie 53 (Kindergeneeskunde): bevat productomschrijvingen die zijn gebaseerd op NZa-producten volgens de DOT-systematiek. Er is geen relatie meer tussen de NZa-producten en de producten in deze categorie; omschrijvingen en de inhoud kunnen inmiddels gewijzigd zijn.
- Categorie 54 (Jeugd-ggz): bevat producten die gebruikt kunnen worden vanaf 1-1-2018. Meer uitleg is te vinden in de [Handreiking inspanningsgerichte bekostiging jeugd-ggz](#) van de VNG (wordt medio april 2017 voorzien van een update). Producten in deze categorie zijn gericht op het werken met uitvoeringsvarianten en kennen geen enkele relatie tot NZa-, DBC- of DOT-producten.

Landelijk ingekochte producten

Voor landelijk ingekochte producten zijn verschillende productcategorieën en productcodes opgenomen in de standaardlijsten.

Wmo

Er zijn enkele productcodes opgenomen voor de raamovereenkomsten voor de ondersteuning van zintuiglijk gehandicapten. Deze codes bevinden zich onder de categorieën 02 en 07.

Jeugdwet

- Categorieën 32, 37 en 38: dit zijn oude categorieën waarbij in de standaardproductcodelijst alleen codes voorkomen die vallen onder het Landelijk Transitie Arrangement. De jeugd-ggz-codes uit deze categorieën vervallen per 1-1-2018 vanwege de beëindiging van de DBC-systematiek. De niet-jeugd-ggz-producten blijven in 2018 geldig.
- Categorie 55 (Landelijk ingekochte zorg; niet specifiek bedoeld voor jeugd-ggz): bevat producten die landelijk zijn ingekocht via de VNG. De producten moeten worden gezien in het licht van de contractafspraken. Deze categorie bevat voornamelijk enkel jeugd-ggz-producten die de op DBC gebaseerde landelijke codes vervangen vanaf 1-1-2018.

Toevoegingen aan productomschrijvingen: een vorm van intensiteit

In de standaardlijsten worden op veel plekken varianten van zorg en ondersteuning gecombineerd met termen die duiding geven aan de intensiteit van de zorg of ondersteuning.

De intensiteit is toegevoegd om binnen producten onderscheid te maken in de mate waarin de cliënt ondersteuning behoeft. Uit de data-analyse en de interviews is gebleken dat hier

behoefte aan is, omdat de mate waarin ondersteuning of zorg geleverd wordt in veel gevallen een directe relatie heeft met het tarief van producten.

In de lijsten wordt onderscheid gemaakt tussen drie of vijf niveaus van intensiteit:

Vijf niveaus	Drie niveaus
1. Licht	1. Licht
2. Middel	2. Middel
3. Middelzwaar	3. Zwaar
4. Zwaar	
5. Extra zwaar	

Gemeenten die geen behoefte hebben aan het uitdrukken van de intensiteit kunnen het bovenliggende niveau (dit zijn de producten binnen dezelfde productcategorie, waaraan geen vorm van intensiteit is toegevoegd) hanteren.

Intensiteit bij outputgerichte producten

Vrijwel alle outputgerichte varianten kennen een onderscheid in verschillende niveaus van intensiteit. Uitgangspunt hierbij is dat er behoefte is aan het uitdrukken van de intensiteit wanneer de zorg of ondersteuning niet wordt gefactureerd op basis van het werkelijke aantal geleverde (tijds)eenheden. De tarieven per intensiteit kunnen worden vastgesteld in onderhandeling, evenals de achterliggende omvang en vorm van zorg en ondersteuning (zoals het aantal uren of dagen per week). De insteek is dat de intensiteit verschilt met de omvang van de ondersteuning per periode.

Intensiteit bij inspanningsgerichte producten

Bij de producten die op verrichtingsniveau geleverd worden, wordt er slechts in enkele gevallen een onderscheid gemaakt op grond van de intensiteit. De veronderstelling hierbij is dat bij vergoeding op verrichtingsniveau de intensiteit tot uiting komt in het aantal geleverde/beschikte verrichtingen.

Bij de volgende varianten wordt de mate van intensiteit wel onderscheiden:

- Dagbehandeling en dagbesteding: het onderscheid wordt hier gemaakt omdat in de praktijk de groepsgrootte kan verschillen met de mate waarin de cliënt ondersteuning heeft. Het niveau van intensiteit is dan afhankelijk van de groepsgrootte waarin ondersteuning geleverd wordt.
- Jeugdhulp – (dlt)verblijf: het onderscheid wordt hier gemaakt omdat in de praktijk de personele bezetting van een verblijfssetting kan verschillen met de mate waarin de cliënt ondersteuning heeft. De intensiteit is dan afhankelijk van de gemiddelde personele bezetting per bed.

Toevoegingen aan productomschrijvingen: contactsoort

In de standaardlijsten worden op verschillende plekken varianten van zorg en ondersteuning gecombineerd met toevoegingen die duiding geven aan het soort contact waarin de zorg of ondersteuning geleverd wordt.

De contactsoort is toegevoegd om binnen producten onderscheid te maken tussen de verschillende vormen waarin zorg en ondersteuning geleverd kan worden. Het maken van een dergelijk onderscheid is alleen relevant wanneer gemeenten en aanbieders op dit niveau in- of verkoopafspraken maken. Gemeenten die geen behoefte hebben aan het uitdrukken van de contactsoort kunnen het bovenliggende niveau gebruiken (dezelfde productomschrijvingen waarin geen contactsoort opgenomen is).

In de lijsten wordt een onderscheid gemaakt tussen vijf contactsoorten:

1. **Individueel:** voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt op individueel niveau ontvangt.
2. **Groep:** voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt in groepsverband ontvangt.
3. **Op afstand:** voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt op afstand ontvangt, zoals telefonische of elektronische ondersteuning.
4. **Gezin/systeem (alleen voor de Jeugdwet):** voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt samen met zijn of haar gezin/ systeem ontvangt.
5. **Op locatie (alleen voor Jeugdwet):** voor zorg en ondersteuning die geleverd wordt buiten de instelling (bijvoorbeeld op school of bij de cliënt thuis)

Contactsoort bij inspanningsgerichte producten

Bij de producten die op grond van de werkelijke inspanning gefinancierd worden wordt er vaak het onderscheid in contactsoorten gemaakt. De veronderstelling is dat dit noodzakelijk is omdat de kostprijs per contactsoort verschilt en dat de tarieven daarom in de praktijk ook zullen verschillen.

Contactsoort bij outputgerichte producten

Bij de outputgerichte producten wordt er slechts in enkele gevallen een onderscheid in contactsoorten gemaakt. De veronderstelling hierbij is dat wanneer er gefinancierd wordt op basis van output er binnen een periode verschillende contactsoorten worden gehanteerd en dat het maken van een dergelijk onderscheid alleen verwarrend werkt.

Onderscheid tussen specialistisch, regulier en laag tarief

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische, reguliere variant en de variant 'laag tarief'. Voor het onderscheid tussen de verschillende varianten zijn de tarieven die worden gesteld relevant: de specialistische variant kent een hoger tarief dan de reguliere variant, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurdere infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. De reguliere variant kent een hoger tarief dan de variant 'laag tarief'. De reguliere variant kan worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Colofon

Programma i-Sociaal Domein is een programma van Actiz, Branchebelang Thuiszorg (BTN), Federatie Opvang, GGZ Nederland, Jeugdzorg Nederland, Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN) en Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). Het programma beoogt onnodige administratieve lasten in het sociaal domein te verminderen.

i-Sociaal Domein
voor gemeenten en zorgaanbieders